

CURIERUL JUDICIAR

ZIAR SĂPTĂMÂNAL

DOCTRINĂ — JURISPRUDENȚĂ — PRACTICĂ

ADEVĚR ȘI LUMINĂ

JUSTIȚIE ȘI LIBERTATE

Prim-Redactor : A. NENOVEANU

Director : PETRE BORSȘ

Proprietar : E. I. CODREANU

ABONAMENTUL

Pe an 30 Lei
Pe 6 luni 16 >
Pe 3 luni 8 >

Pentru inserții și reclame a se adresa la administrație

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

BUCURESCI

No. 35, STRADA COLȚEI, No. 35

Studentii plătesc pe jumătate.
Pentru străinătate se adaugă portul.

REPRODUCȚIA INTERDISĂ

Un număr vechiu 2 Lei.

SUMAR:

Valoarea cambielor semnate prin punere de deget și efectele lor juridice de D-l Petre Borsș.

Jurisprudența română:

Tribunalul Ilfov, secția comercială: *Ecaterina și M. Salceanu, și Locot. Georgescu cu Th. Popescu & C-nie.*

Tribunalul Ilfov, secția II-a: *Ion Constantin și alții cu Căpitan G. Popovici, C. Leca și alții, moștenitorii puși în posesiunea averii defunctei Ecaterina Momulo.*

VALOAREA CAMBIEI

SEMNAȚE PRIN PUNERE DE DEGET ȘI EFECTELE LOR JURIDICE.

Este necontestat că legea comercială (art. 3 No. 14) consideră cambia ca *fact de comerț*. Inși pentru a avea acest caracter cu consecințele juridice ale unei acțiuni cambiare, cambia va trebui să întrunească toate condițiile prescrise de art. 270 din c. com. Intre aceste condițiuni este, că ea va trebui să cuprindă *numele trăgătorului său a emitentului*. Deci o cambie semnată prin punere de deget, cu pecetie sau cu alte semne, nu are tăria legală, tocmai pentru că i lipsește condițiunea esențială menționată—*a semnăturii*. Art. 276 c. com. prescrie categoric: „cambia semnată prin punere de deget, cu pecetie sau cu alte semne, nu are tărie, dacă nu este făcută în forma prevăzută de legea pentru autentificarea actelor”. Acastă formă ne o indică art. 28 a legii de autentificare din 1 Septembrie 1886, și care constă în aceea: „că înscrisul trebuia să fie scris de scriitorul lui, arătându-se într'insul numele, profesiunea și domiciliul a doi martori cari au fost față la încheierea convențiunii și facerea înscrisului”.

Consecințele juridice ale unei cambii care lipsește de asemenea condițiune esențială sunt: că dăsa cambia nu va mai fi considerată ca *fact de comerț*; că portorul ei nu are o acțiune cambiară; că cauza ei având o obliga-

țiune civilă, acțiunea ce nasce din a ei neese-cutare trece în competența instanțelor civile.

Inalta Curte de Casațiune sec. II a avut ocaziune în două rânduri a se pronunța asupra unor asemenea cazuri, în sensul cum avem onore a trata. Eată ce estragem din aceste decisiuni: „Având în vedere art. 3 al. XIV și art. 273 și 276 cod. com.; considerând că din combinațiunea acestor articoli rezultă că, dacă legea consideră cambiele ca *facte de comerț*, caracterizarea lor ca atare și efectele speciale ce decurg din ele încetează, când lipsește veruna din condițiunile esențiale prescrise de legiuitor în alcătuirea lor; că după art. 270 alin. VIII, una din condițiuni este ca cambia să cuprindă semnătura trăgătorului său a emitentului; iară după art. 276, cambia semnată prin punere de deget, cu pecetie, sau alte semne, nu are tărie, dacă nu este făcută în forma prevăzută de legea pentru autentificarea actelor; considerând că prin nimica nu se constată că obligațiunea din zisul act a rezultat dintr'o afacere comercială; că, ca atare, el cată a fi privit ca conținând o obligațiune civilă, și dară acțiunea ce nasce din neesecutiunea lui intră în competența tribunalelor civile (C. C. s. II No. 31 din 12 Aprilie 1890, și 70 din 28 Aprilie 1892).

Din teoria de mai sus, care declară fără tărie legală o cambie prin punere de deget, când nu s'a făcut în formă autentică, mai rezultă și următoarea consecință juridică: că și girurile puse pe o asemenea cambie devin asemenea nevalabile; așa că portorul unei atari cambii nu poate beneficia de acțiunea cambiară, nici chiar în contra persoanelor a căror semnături după acea cambie ar fi valabile. In adevăr, nici ar putea fi altfel. O cambie fără tărie legală și-a pierdut efectele juridice a le unui *fact de comerț*, așa că și girurile puse pe o cambie nevalabilă devin ca neesistente, în cât nu li se

mai pot aplica dispozițiunile legii cambiarie. În cazul de față nu putem considera, ca în cazul art. 353 din cod. com. În acest sens cu multă dreptate și merit s'a pronunțat la 10 Iunie 1894 secțiunea comercială a tribunalului Ilfov prin hotărîrea sa No. 1066, în afacerea unei cambii semnată de Ecaterina M. Sălceanu prin punere de pecetie. Ne grăbim a da publicității această hotărîre chiar în numărul acesta al ziarului.

Petre Borș.

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ

TRIBUNALUL DE ILFOV, SECȚIA COMERCIALĂ

Audiența de la 10 Iunie 1894

Președinția d-lui **N. Naumescu**, membru

SENTINȚA No. 1066

Ecaterina și M. Sălceanu, Locot. Georgescu cu Th. Poppescu & C-ia

Cambii.—Dacă cambia semnată prin punere de deget, pecetie sau alte semne are vre-o tărie, și în ce formă trebuie făcută spre a avea tăria legală.—Dacă portorul unei cambii semnată prin punere de deget, pecetie sau alte semne, când nu este făcută cu forma autentică, poate avea acțiunea cambiară.—Dacă girurile dupe o asemenea schimbă neautentică, sunt valabile.

(Art. 276 și 353 codul comercial).

Cambia semnată prin punere de deget, cu pecetie sau cu alte semne, nu are tărie dacă nu este făcută în forma prevăzută de legea autentificării actelor, și prin urmare portorul unei asemenea cambii nu poate beneficia de acțiunea cambiară, nici chiar contra persoanelor a căror semnătură dupe cea schimbă ar fi valabilă.

Ast-fel o asemenea schimbă, ne putînd avea tăria legală nefiind făcută în forma autentică, nici girurile puse pe dînsa nu sunt valabile, și deci unor asemenea giruri nu li se mai poate aplica dispozițiunile legii relative la cambie.

S'a ascultat d-l B. Missir, avocatul apelanților Ecaterina și M. Sălceanu și N. Georgescu, în dezvoltarea motivelor de apel, și d-l B. V. Minculescu, avocatul intimaților Theodor Poppescu & C-ia, în combateri.

Tribunalul,

Asupra apelului făcut de Ecaterina Sălceanu, M. Sălceanu și Locot. Georgescu contra cărții de judecată cu No. 189/94 a judelei ocolului I București în proces cu Th. Poppescu & C-nie.

Avînd în vedere susținerile părților.

Avînd în vedere că cambia, în virtutea căria se cere plata sumei de către reclamant, este semnată de d-na Ecaterina M. Sălceanu prin punere de pecetie.

Considerînd că după dispozițiunile art. 276 cod. com. cambia semnată prin punere de deget, cu pecetie, sau cu alte semne, nu are tărie dacă nu este făcută în forma prevăzută de legea autentificării actelor, că prin urmare portorul unei asemenea cambii nu mai are acțiunea cambiară.

Că dar o asemenea acțiune cambiară nu poate exista nici chiar contra persoanelor a căror semnătură este valabilă și ne contestată, aplicîndu-se prin analogie art. 353 c. com.: de ôre-ce în cazul de față există un text categoric, art. 276 cod. com., care declară cambia fără tărie iar nu anulează numai semnăturile nevalabile cum se face prin art. 353 c. com.

Considerînd că, în cazul de față, fiind vorba de o schimbă semnată prin punere de pecetie care, conform celor arătate mai sus, nu și poate avea tăria ne fiind făcută în formă autentică conf. legii, deci efectele de schimbă fiind pierdute și girurile puse pe o asemenea schimbă ne fiind valabile nu și mai au existența, și nu li se mai poate aplica dispozițiunile legii relative la schimbă.

Că așa fiind reclamantul care s'ar crede în drept a reclama o sumă de bani ce a numărat, aceasta o poate face prin uă altă acțiune care după împrejurări poate fi civilă sau comercială, iar nu prin acțiunea cambiară după cum se arată mai sus.

Considerînd că obiecțiunea ridicată de intimat că nevaliditatea cambii conform art. 276 c. com. s'ar putea invoca numai de d-na Sălceanu, este ne întemeiată de ôre-ce legea nu face nici uă distincțiune și declară cambia fără tărie, iar nu numai semnătura pusă prin pecetie.

Că ast-fel fiind apelul este pe deplin fondat și ca atare cătă a se admite și a se reforma cartea de judecată apelată, respingîndu-se ca ne fondată acțiunea reclamantului.

Avînd în vedere și declarațiunea făcută de reclamant prin apărătorul său înaintea judelei de ocol, că renunță la d-na Ecaterina Sălceanu, așa că apelul său este fără interes.

Pentru aceste motive, Tribunalul, admite apelul.

(ss) **N. Naumescu, Zissu.**

TRIBUNALUL ILFOV, SECȚIUNEA II.

Audiența de la 22 Iunie 1894.

Președinția d-lui **Henri Catargi**, președinte

Ion Constantin și alții, cu căpitan G. Popovici, C. Leca, și alții, moștenitorii puși în posesiunea averii defunctei Ecaterina Momulo.

Sentință de expedient.—Ce sunt aceste sentințe—Cum se pot ataca.—Dacă se pot ataca pe calea apelului.—Dacă asemenea sentințe produc autoritatea lucrului judecat.

Transacțiune.—Desistare.—Dacă transacțiunea și desistarea sunt acte personale ale părților.—Pe ce cale se pot ataca.

Sentințe pronunțate de tribunalele ungare.—Dacă asemenea sentințe pot dobîndi autoritatea lucrului judecat și deveni executorii în România.

Autoritatea lucrului judecat.—Cînd există.

Contractul Quota-Litis.—Dacă asemenea contract este permis de lege.

Contract.—Cum se determină natura contractului cînd legea nu a prescris o formă specială caracteristică.

Transacțiune.—Lesiune.—Dacă codul civil român și codul civil austriac declară rescindabile transacțiunile pentru leziune de mai mult de jumătate.

Minor.—Acțiune în rescisiune.—Dacă acțiunea în rescisiune acordată minorilor este de statut personal.

Major.—Acțiune în rescisiune.—Dacă pent u majori acțiunea în rescisiune este de statut personal.

Acțiunea în rescisiune.—Dacă în codul austriac acțiunea în rescisiune pentru leziune se presintă ca cestiune de statut personal.

Convențiune.—Convențiunile încheiate între români și străini, majori, în țară străină, ce lege urmează?

Imobile.—Dacă regimul proprietății într'un stat se poate schimba prin statutul personal sau convențiunii.

Vîndare.—Dacă rescisiunea vîndării de bunuri imobiliare se poate admite cînd legile țării unde sunt situate imobilele nu permit.

Sucesiune.—Dacă succesiunea unui străin domiciliat în România, coprinzînd avere mobilă și imobiliară, este supusă legilor române și în ce caz?

Statut real.—Dacă acest statut este regula generală.

Vîndare.—Lesiune.—Rescisiune.—Dacă codul român admite rescisiunea vîndării pentru leziune.

Rescisiune.—Dacă rescisiunea contractelor sinalagmaticce este permisă pentru leziune de codul civil austriac.—Dacă este admisă și pentru contractele aleatorii.

Moștenire.—Vîndare.—Ce fel de contract este vîndarea unei moșteniri dupe codul austriac.—Dacă este considerat ca un contract aleatoriu și în ce caz.

Vîndare.—Cum trebuie să fie prețul.—Cînd prețul este serios.

Transacțiune.—Cînd transacțiunea este nulă?—Cînd tran-

sacțiunea este nulă pentru eroare? Dacă sacțiunea se poate anula pentru dol?

Statut personal.—Dacă pentru statut personal se aplică legea țării.

Tutore.—Dacă în sistemul codului austriac tutorele poate transige și cu ce formalități?

Tutelă.—Când se deschide tutela după codul austriac.—Dacă se deschide prin moartea mamei.

Tutelă.—Dacă în sistemul codului austriac, tutorul este ținut a da socoteală de administrațiunea sa.

Mandat.—Dacă după codul austriac mandatul încetează prin moartea mandatarului sau mandantului.

Filiațiune.—Dacă proba testimonială este admisibilă în materie de filiațiune și în ce caz.

(Art. 374 pr. c.—Art. 2,1201, 977, 1713, și 1712 codul civil.—Art. 935, 1278, 1283, 1267, 233 și 187 și urm. din codul civil austriac.

[§ 143 al art. de lege XX din anul 1877 din legea ungară pentru minori].

1) Sentințele de espedient nu sunt niște sentințe judecătorești în sensul propriu al cuvântului, ci niște acte de notariat, întru cât judecătorul nu tranșează litigiul între părți ci constată numai voința părților care se resumă, fie într-o sacțiune, fie într-o desistare, cari, pentru a fi valabile, urmează să întrunească toate condițiunile stabilite de lege pentru convențiune.

2) Asemenea sentințe de espedient, în cea ce privește forma lor esternală, competența și modul lor de executare, nu pot fi atacate de cât pe calea contestațiunii, însă în cea ce privește validitatea convențiunii ce ele sancționează, această validitate nu se poate judeca de cât pe calea acțiunii principale.

3) Sentințele de espedient rămân definitive chiar de la început, prin consimțământul părților, apelul în contra lor este neadmisibil.

4) Sentințele de espedient produc autoritatea lucrului judecat în sensul că ele sting instanța, fie prin sacțiune, fie prin desistarea ce intervine, însă de aci nu rezultă că validitatea acestor convențiunii este în afară de ori ce discuțiune.

5) Sacțiunea și desistarea fiind acte personale ale părților, validitatea lor nu poate fi discutată de cât pe calea acțiunii principale.

6) Sentințele date de tribunalele ungare pot dobândi autoritatea lucrului judecat și deveni executorii în România.

7) Autoritatea lucrului judecat rezultă dintr-o sentință judecătorească definitivă, pronunțată între aceleași părți, având aceiași cauză și același obiect.

8) Contractul „quota litis“ este un contract permis de lege.

9) Pentru a determina natura unui contract, atunci când legea nu a prescriș o formă specială caracteristică, trebuie a se avea în vedere intențiunea părților și obiectul convențiunii.

10) După dispozițiunile codului civil român și după art. 1386 din codul civil austriac, sacțiunile nu sunt rescindabile pentru leșiune de mai mult de jumătate.

11) Acțiunea în rescisiune, în cas de leșiune, ce se acordă minorilor pentru actele făcute fără îndeplinirea formelor legale, este de statut personal, fiind o cestiune de capacitate, și deci supusă legilor naționale ale minorului, starea persoanelor fiind indivisibilă și urmându-le ori unde s'ar afla.

12) În ceea ce privește rescisiunea unei convențiunii petrecute între majori, pe faptul leșiunii, nefiind de statut personal, rezultând din starea și capacitatea unei persoane considerată ca atare, urmează a se aplica regulile de la convențiuni.

13) După art. 935 din codul civil austriac, acțiunea în rescisiune pentru leșiune nu se prezintă ca o cestiune de statut personal căci părțile

pot renunța la această acțiune, și este de principiu că nimeni nu poate renunța la regulile relative la starea și capacitatea persoanelor.

14) Convențiunile încheiate între români și străini, toți majori, în țară străină, urmează legea locului unde s'au încheiat.

15) După principiile dreptului internațional privat, atât legea statutului cât și legea convențiunii încetează de a se mai aplica atunci când se atinge dispozițiunii de un interes general și de ordine publică într'un stat, pentru a face loc în asemenea cas legilor aceluși stat.

Ast-fel, este de interes general ca dispozițiunile relative la imobile să se aplice într'un mod uniform într'un stat; că dar regimul proprietății imobiliare și regulile relative nu pot fi modificate prin statutul personal sau legea convențiunii. — De aci rezultă că rescisiunea vânzării care are de obiect bunuri imobiliare nu poate fi admisă de cât atunci când ea este permisă de legile țării unde se află situate.

16) Succesiunile deschise în România sunt imobilizate, prin faptul domiciliului defunctului, de teritoriul țării, și deci în universalitatea lor, considerate ca un obiect al convențiunilor, sunt supuse, ca și imobilele, legilor române, chiar dacă în universalitatea lor conțin și mobile și imobile.

17) După codul civil român, statutul real este regula generală, nefăcându-se excepțiune de cât pentru legile relative la starea și capacitatea persoanelor și la forma actelor.

18) Codul civil român nu admite rescisiunea vânzării pentru leșiune.

19) După art. 934 din codul civil austriac, rescisiunea contractelor sinalagmatice este permisă pentru leșiune de mai mult de jumătate.

20) Codul civil austriac, prin art. 1268, nu admite rescisiunea pentru leșiune în contractele aleale.

21) Vânzarea unei moșteniri, este considerată de codul civil austriac, potrivit art. art 1278 și 1283, ca un contract abatoriu, când nu este făcută pe bază de inventariu, și nu poate fi rescindabilă pentru leșiune de mai mult de jumătate.

22) În cas de vânzare, prețul trebuie să fie serios, și pentru a se cunoaște dacă prețul este sau nu serios trebuie a se avea în vedere obiectul vândut.

23) Sacțiunea este nulă, atât după codul civil român cât și după codul civil austriac când se bazează pe un titlu nul, afară de cazul când părțile au tratat a nume despre nulitate.

24) Eroarea nu anulează sacțiunea de cât atunci când cade asupra persoanei sau a obiectului procesului.

25) Dolul este o cauză de nulitate a sacțiunii ca a ori cărei convențiunii în genere.

26) În ceea ce privește statutul și capacitatea persoanelor, se aplică legea personală, legea țării acelei persoane.

27) După art. 233 din codul civil austriac, și după legea ungară asupra minorilor, un tutore nu poate să transigă fără autorizarea tribunalului său a sediului orfanal, fără a mai cere nici o altă formalitate.

28) Codul civil austriac și legea ungară pentru minori nu cere ca codul civil român, avisul a trei juris-consulti și omologarea chiar a sacțiunii de către tribunal sau sediul orfanal, ci cere pur și simplu ca tutorele să aibă autorizarea de a transige.

29) După dispozițiunile formale ale codului civil austriac (art 187 și urm.), tutela nu se deschide de cât prin moartea tatălui; tot timpul cât el tră-

este, de și numa a încetat din viață, continuă, ca în timpul căsătoriei, administrațiunea legală pe care o avea în calitate de șef al familiei.

30) In sistemul codului austriac, tatăl, în cursul administrațiunei sale, este chemat să îndeplinească toate acele ce compoartă un patrimoniu, acte de la cari nu se poate sustrage, fără a nu compromite interesele minorilor, însă pentru aceasta tatăl nu are trebuință de aprobarea sediului orfanal, și nu este ținut să dea socoteli de gestiunea sa de cât la sfârșitul administrațiunei sale legale.

31) Dupe art. 1022 din codul civil austriac, mandatul nu încetează prin moartea mandantului său mandatarului.

32) Proba testimonială nu este admisibilă în materiă de filiațiune când există acte de stare civilă, căci nimeni nu poate reclama o altă stare civilă de cât aceea pe care i-o atribue însăși actele sale.

Nr. 420.—S'au prezentat reclamantii prin D-nii avocați D. C. Popescu și Gr. G. Păucescu, și defendorii prin D-nii avocați C. G. Disescu, C. Leca și V. Lascar. Fotoliul Ministerului public ocupat de D. avocat Andronescu.

Tribunalul,

Având în vedere acțiunea intentată de Ion Constantin, Gheorghe Constantin și cei-l'alți prin petițiunea înregistrată la Nr. 13,419 din 1888, contra D-lor C. Leca avocat și cei-l'alți, prin care cer restituirea averii rămasă după urma defunctei Ecaterina Momulo Cardini, în calitate de singuri moștenitori, anulându-se sentința de expedient Nr. 44 din 1888 a acestei secțiuni, prin care se închide dosarele Nr. 455 din 1887 și Nr. 456 din 1887 relativ la sequestrul judiciar și la revindicarea succesiunei defunctei Ecaterina Momulo Cardini, din mâinile defendorilor de adi, trimiși fără drept, cum se pretinde, în posesiunea acestei succesiuni, pentru că desistarea reclamantilor de la aceste pretențiuni este efectul fraudei, fiind rescindabilă pentru leziune de mai mult de jumătate și nulă pentru lipsă de formă.

I. Asupra finelor de neprimire a acțiunei

Având în vedere că defendorii în primul rând au opus, la acțiunea intentată, ca fine de neprimire: a) inadmisibilitatea acțiunei, de ore-ce sentințele de expedient nu se pot ataca pe această cale, ci pe calea apelului intru cât el este admisibil; b) autoritatea lucrului judecat decurgând din decisiunea Curței de apel Ungare din Mureș-Vasarcheli Nr. 1505 din 1890, confirmată prin decisiunea Curței de casațiune din Buda-Pesta Nr. 9603 din 1890.

Asupra primului și secundului punct:

Având în vedere că sentințele de expedient nu sunt nisece sentințe judecătorești în sensul propriu al cuvântului, ci nisece acte de notariat, intru cât judecătorul nu tranșează litigiul între părți ci constată numai voința părților care se resumă, fie într'ua trasacțiune, fie într'ua desistare.

Având în vedere, prin urmare, că într'ua sentință de expedient, în afară de forma ei, găsim uă simplă convențiune constatată într'un mod judecătorec, convențiune care pentru a fi valabilă urmează să intrunească toate condițiunile stabilite de lege;

Având în vedere că dacă sentințele de expedient, în ceea-ce privesce forma lor externă, competența și modul lor de executare, nu poate fi atacate de cât pe calea contestațiunei, nu este tot ast-fel în ce privesce validitatea convențiunei ce ele sancțiunează, validitatea care nu se poate judeca de cât pe calea acțiunei principale;

Având în vedere că de asemenea nu se poate susține, cu succes, că aceste sentințe urmează a fi reformate pe calea apelului, căci ele rămând definitive

chiar de la început, prin consimțimentul părților, apelul în contra lor este invederat inadmisibil;

Având în vedere că de și sentințele de expedient produc autoritatea lucrului judecat în acest sens că ele sting instanta, fie prin trasacțiune, fie prin desistarea ce intervine, dar de aci nu rezultă că validitatea acestor convențiuni este în afară de orice discuțiune;

Având în vedere că atât trasacțiunea cât și desistarea fiind acte personale ale părților la care autoritatea judecătorilor „*nikil addit ad vim transactionis*” cum observă cu drept cuvânt vechii juris-consulti, este invederat dar că validitatea lor nu poate fi discutată de cât pe calea acțiunei principale, ca ori-ce altă convențiune în genere;

Asupra punctului al treilea:

Având în vedere că sentințele date de Tribunalele Ungare pot, în virtutea principiului de reciprocitate consacrat de art. 374 Procedura civilă și a convențiunilor existente, dobândi autoritatea lucrului judecat și a fi declarate executorii în țară;

Având în vedere că autoritatea lucrului judecat rezultă, conform art. 1201 Codul civil, dintr'ua sentință judecătorească definitivă, pronunțată între aceleași părți, având aceeași cauză și același obiect;

Având în vedere că în între părțile adi în litigiu s'a pertractat la Brașov un proces pentru anularea procurilor date D-lui avocat Porumbaru pe motivele invocate în acțiunea de faciă;

Având în vedere că de și au fost aceleași părți în proces, invocându-so aceleași motive, însă obiectul procesului nu a fost același, căci adi se cere nulitatea sentinței de expedient Nr. 44 din 1888 secțiunea II;

Având în vedere că Curtea de apel din Mureș-Vasarkely schimbând sentința din prima instanță, a respins acțiunea reclamantilor, precum rezultă din considerante, ca fiind rău îndreptată contra D-lor C. Leca și cei-l'alți;

Având în vedere că Tribunalele ungare, nu au tranșat în fond litigiul între părțile de adi, nici direct nici indirect, ci s'au mărginit a i apăra de pretențiunile reclamantilor pe simplul moțiv că acțiunea a fost rău îndreptată, fără a discuta nici unul din motivele de anulare invocate, și deci și din acest punct de vedere nu poate fi vorba de autoritatea lucrului judecat, intru cât nu s'a judecat nimic și nu poate fi loc de contradicțiune de hotărări;

Având în vedere că dar finele de neprimire deduse din inadmisibilitatea acțiunei și din autoritatea lucrului judecat, urmează a fi respinse și a se declara acțiunea admisibilă în principiu.

II. Asupra nulității sentinței de expedient No. 44 din 1888 secțiunea II a Trib. Ilfov.

Având în vedere că nulitatea acestei sentințe de expedient s'a cerut pentru următoarele motive:

I. Convențiunea intervenită între D-nii C. Leca și reclamantii de adi prin cari aceștia se obligă a se desista de la acțiunea ce intentase, pentru 100.000 lei, fin-că drepturile lor erau nesigure, este o adevărată vândare de drepturi succesoriale, vândare care este nulă: a) pentru lipsă de preț serios; b) pentru leziune de mai mult de jumătate, după art. 935 Codul civil austriac; c) chiar dacă s'ar considera ca o trasacțiune, convențiunea intervenită, ea este nulă pentru ca se bazează pe un titlu nul;

În fine, ori-care ar fi natura acestei convențiuni, fie că am considera-o ca vândare, fie că am considera-o ca trasacțiune, este nulă pentru dol și pentru că nu este făcută cu observarea formelor prescrise de Codul austriac și legea ungară pentru minori din anul 1887;

În fond, anulându-se sentința de expedient, reclamantii pretind că sunt singurii moștenitori ai decedatei Ecaterina Momulo Cardini, au drepturi la această succesiune, iară nu defendorii de aji, cari nu au nici un titlu, precum rezultă din actele prezentate, cerând în mod subsidiar, dacă actele nu fac deplină oredință, proba cu martori.

Lipsa de calitate a reclamantilor

Având în vedere că defendorii opun la toate acestea, în primul rând, lipsa de calitate a reclamantilor, de oare-ce ei sau autorii lor au cedat pretinsele lor drepturi în succesiunea Momulo Cardini lui Ferentz Csapo Tunögy, cu actul din 26 Septembrie 1887, atunci când Rosalia Martonfi nu murise și nu putea fi vorba de minori, și dacă D. C. Leca a transigiat deja cu Ferentz Csapo Tunögi, apoi aceasta a făcut-o numai pentru mai multă siguranță;

Având în vedere că defendorii, prin avocații lor, obiectează că această cesiune nu este serioasă, pe motiv că s'a cedat o succesiune de patru milioane pentru ridicola sumă de 600 florini și prin urmare este nulă pentru lipsă de preț serios;

Având în vedere că din examinarea cesiunii lui Ferentz Csapo Tunögi nu poate rezulta de cât un contract de *«quota-litis»*, contract permis de lege;

Având în vedere că din acest contract rezultă că părțile s'au învoit a împărți pe din două succesiunea defunctei Momulo Cardini după ce se vor deduce cheltuelile, aceasta bine înțeles drept prețul ostenețelor depuse de Tunögi, că din jumătatea cuvenită moștenitorilor le-a răspuns suma de 600 florini în aceste condițiuni, dar preținșii moștenitori au cedat toate drepturile lui Tunögi fără a mai rezerva nimic pe seama lor. Deci, obiecțiunea ce se face că s'ar fi vândut o succesiune de mai multe milioane pentru ridicola sumă de 600 florini, este cu totul nefondată de oare-ce suma de 600 florini nu prezintă de cât o mică parte și un avans numai din câștigul viitor ce și propuneau părțile a realiza, ceea ce dovedește o dată mai mult puțină seriozitate a pretențiunilor reclamantilor;

Având în vedere că această cesiune fiind valabilă, ea trebuie să și producă toate efectele ei legale și prin urmare acțiunea reclamantilor urmează a fi respinsă încă de la început, pe motiv că ei numai au nici o calitate de oare-ce au cedat toate pretinsele lor drepturi și D-nii C. Leca sau împăcat definitiv și în mod valabil cu cesionarul lor;

Având în vedere însă că Tribunalul, pentru a răspunde la toate punctele reclamațiunii, trebuie să examineze cesiunea în întregul ei și din toate punctele de vedere.

Natura convențiunii

Având în vedere că după art. 977 Codul civil și următorii, și după toate principiile de drept, pentru a determina natura unui contract trebuie să ne conducem după intențiunea părților și după obiectul convențiunii, atunci când legea nu a prescriș o formă specială caracteristică;

Având în vedere că pentru a face aplicațiunea justă a acestor texte este necesar să expunem faptele ast-fel cum sau petrecut: După ce D. Leca și cei-l'alți defendori au fost trimesi în posesiunea averii defunctei Ecaterina Momulo Cardini, în calitate de singurii moștenitori, reclamantii de aji, fie personal, fie prin autorii, intentă proces pentru revendicarea acestei moșteniri pretindându-se singurii moștenitori în drept. În acest scop dau mandat cu puterile cele mai întinse lui Ferentz Csapo Tunögi, cesionându-i în același timp toate drepturile lor ce ar avea în această succesiune. După mai multe amânări în cursul procesului, D-nii C.

Leca și cei-l'alți, pentru a scăpa de ori-ce străgănire, fac o convențiune, atât personal cu reclamantii de aji, cât și cu mandatarul lor general și cesionarul tuturor pretinșelor lor drepturi, prin care aceștia se obligă ca pentru o sumă de 100,000 franci ce primiseră de la D. Leca să se desiste de la procesele ce intentase, drepturile lor nefiind sigure precum chiar ei recunosc, rămânând ast-fel defendorii singurii moștenitori ai averii rămasă după urma defunctei Ecaterina Momulo Cardini. În baza acestei convențiuni și a declarațiunilor făcute de D. avocat Porumbaru în acest sens, Tribunalul luând act de desistarea reclamantilor și intervențiilor și de acceptarea ei de către defendori, a dispus prin sentința de expedient No. 44 din 1888 secțiunea II închiderea dosarelor No. 455 din 1887 și No. 456 din 1887, sentința ce aji se atacă în nulitate pentru motivele deja enumerate;

Având în vedere că prima cesiune ce se pune, este aceea de a se ști care este natura acestei convențiuni;

Având în vedere că din faptele expuse și actele prezentate nu se stabilește intențiunea D-lui C. Leca și a celor-l'alți de a cumpăra moștenirea defunctei Ecaterina Momulo Cardini, în posesiunea cărora fuseseră deja trimesi, și nici a reclamantilor de a vinde un drept pe care ei singuri 'l consideraui nesigur și nici nu 'l puteau vinde nefiind trimesi în posesiune;

Având în vedere că singurul lucru ce se poate deduce, precum rezultă din chiar termenii declarațiunii, este că D.C. Leca a numărat o sumă de 100,000 franci pentru ca reclamantii să se desiste de la un proces pe care 'l consideraui nesigur, recunoscând în același timp defendorilor dreptul exclusiv de moștenitori;

Având în vedere că o asemenea convențiune, din punctul de vedere juridic, nu se poate considera de cât ca o desistare sau cel mult ca o transacțiune, dreptul reclamantilor fiind considerat de părți ca foarte îndoiș și asupra căruia erau chiar în proces;

Având în vedere că din petițiunea de desistare dată de D. Porumbaru în baza procurilor și prin care declară că se desistă de la acțiune în ce privește pe moștenitorii trimesi în posesiune, rezervându-și toate drepturile în cazul când s'ar ivi alte persoane cu pretențiuni, nu numai nu se poate deduce, cum pretind reclamantii, că părțile au înțeles să facă o vânzare, dar rezultă cu totul contrariul. În adevăr, o asemenea declarațiune nu numai nu putea să aibă, din punctul de vedere legal, veri un efect juridic, de cât numai față cu părțile în proces, dar încă confirmă și mai mult că părțile au înțeles să facă o transacție desistându-se reclamantii pur și simplu de la pretențiunile lor față de D-nii C. Leca și cei-l'alți, căci dacă ar fi înțeles să facă o adevărată vânzare de drepturi succesoriale, evident este că ei nu ar fi renunțat la pretențiunile lor numai față cu părțile cu cari erau în proces, n'ar fi transmis defendorilor toate pretinsele lor drepturi pentru a le putea opune ori-cui ne mai putând avea ei nici un fel de pretențiuni în această moștenire față de nimeni;

Având în vedere că dar ne aflăm în fața unei transacțiuni și deci trebuie să aplicăm regulile relative;

Având în vedere că atât după dispozițiunile Codului nostru civil, cât și după art. 1386 Codul austriac, transacțiunile nu sunt rescindabile pentru leșiune de mai mult de jumătate și prin urmare pe acest motiv transacțiunea intervenită nu poate fi anulată.

I. Nulitatea cerută pentru lipsă de preț serios și leșiune de mai mult de jumătate

În ce privește leșiunea de mai mult de jumătate: Având în vedere că această cesiune nu prezintă un interes real, de cât în cazul când s'ar considera con-

vențiunea intervenită, ca o vânzare de drepturi succesoriale, totuși în interesul cauzei trebuie rezolvată ;

Având în vedere că convențiunea intervenită s'a făcut de D. C. Leca, care este român, cu străin într'un stat străin, urmând a se executa la noi ; trebuie în primul rând dar să determinăm legea care guvernează această convențiune, în privința rescisiunii pentru leziune, căci Codul nostru civil nu o admite pentru majori ;

Având în vedere că dacă acțiunea în rescisiune, în cas de leziune, ce se acordă minorilor pentru actele făcute fără îndeplinirea formelor legale este de statut personal, fiind o chestiune de capacitate și deci supusă legilor naționale ale minorului, starea persoanelor fiind indivizibilă și urmându-le ori unde s'ar afla ;

Având în vedere însă că aceeași regulă nu o mai putem urma, atunci când este vorba de rescisiunea unei convențiuni petrecute între majori pe faptul leziunii, căci nu ne mai găsim în fața unei măsuri de protecțiune generală, rezultând din starea și capacitatea unei persoane considerată ca atare, ci în fața unei dispozițiuni relative la validitatea unei convențiuni și deci urmează să aplicăm «Legea Convențiunei» pentru a ști dacă este sau nu rescindabilă pentru leziune ;

Având în vedere că nici după art. 935 codul civil austriac, acțiunea în rescisiune pentru leziune nu se prezintă ca o chestiune de statut personal căci părțile pot renunța la această acțiune ; ori, este de principiu că nimeni nu poate renunța la regulile relative la starea și capacitatea persoanelor, prin urmare nu poate fi vorba de o asemenea dispozițiune ;

Având în vedere că această convențiune fiind făcută într'un stat străin, între D. C. Leca și cei-l'alți defensori, cari sunt Români, și reclamantii de ađi, cari sunt străini, ar urma să aplicăm legea locului unde s'a făcut convențiunea, adică legea austriacă care se aplică și în Transilvania ;

Având în vedere însă că după principiile dreptului internațional privat, atât legea statutului cât și legea convențiunei încetează de a se mai aplica atunci când se atinge dispozițiuni de un interes general și de ordine publică într'un stat, pentru a face loc în asemenea cas legilor aceluși stat ;

Având în vedere că este un interes general ca dispozițiunile relative la imobile să se aplice într'un mod uniform într'un stat ; că dar regimul proprietății imobiliare și regulile relative nu pot fi modificate prin statutul personal sau legea convențiunei și prin urmare rescisiunea vânzării care are de obiect bunuri imobiliare nu poate fi admisă de cât atunci când ea este permisă de legile țerei unde se află situate ;

Având în vedere că succesiunile deschise în țară sunt immobilizate, prin faptul domiciliului defunctului, de teritoriul țerei, și deci în universalitatea lor, considerate ca un obiect al convențiunilor, sunt supuse ca și imobilele, legilor Române, putând în universalitatea lor să conțină mobile și imobile ;

Având în vedere că aplicațiunea acestor principii de drept internațional privat se impune atât mai mult în sistemul legislațiunei noastre, cu cât după art. 2 c. e., statutul real este regula generală, nefăcându-se excepțiune de cât pentru legile relative la starea și capacitatea persoanelor și la forma actelor ;

Având în vedere că succesiunea Ecaterinei Momulo Cardini s'a deschis în București ;

Având în vedere că după dispozițiunile codului nostru civil rescisiunea vânzării pentru leziune nu este admisă, și deci motivul invocat este nefondat ;

Având în vedere că de și după art. 934 Codul civil Austriac, rescisiunea contractelor sinalagmatice este permisă pentru leziune de mai mult de jumătate ;

Având în vedere însă că această rescisiune nu și mai are locul, conform art. 1268 Codul civil austriac, și cu drept cuvânt, în contractele aleatorii.

Având în vedere că vânzarea unei moșteniri, dacă vânzare este, se consideră ca un contract aleatoriu potrivit art 1278 și 1283 Codul civil austriac, când este făcută fără temeiul de inventariu și nu poate fi rescindabilă pentru leziune de mai mult de jumătate ;

Având în vedere că, în specie, pretinsa vânzare nu poate fi considerată de cât ca un contract aleatoriu în sensul art 1267 Codul civil austriac, fiind-că drepturile pretinșilor cedentți, precum chiar ei declară, erau nesigure, și cu atât mai puțin poate fi vorba de o vânzare făcută pe bađă de inventariu, dreptul lor în sine fiind incert și contestat ;

Având în vedere, pe lângă toate aceste considerațiuni, că Ferentz Csapo Tunögi, în convențiunea făcută în calitate de mandatar general și de cesionar al pretinșilor moștenitori, a renunțat în mod formal la acțiunea în rescisiune pentru leziune de mai mult de jumătate, lucru ce era în drept să facă conform art. 635 Codul civil austriac ;

Având în vedere, că așa fiind, chiar dacă am aplica dispozițiunile Codului civil austriac, încă nu este loc la rescisiune pentru cauză de leziune.

În ce privește lipsa de preț serios :

Având în vedere că după toate legislațiunile, în cas de vânzare, prețul trebuie să fie serios ;

Având în vedere că pentru a ști dacă prețul este sau nu serios, trebuie să ne raportăm la obiectul vândut ;

Având în vedere că, în specie, dacă vânzare este, ceea ce s'a cedat nu sunt nisece drepturi sigure și în afară de ori-ce discuțiune, din contră, ceea ce s'a dat este numai niște simple speranțe cu totul incerte ; ori în raport cu aceste pretențiuni făcute în scop de șicană, suma de 100.000 lei dată de D. C. Leca este o sumă mai mult de cât serioasă ; în consecință motivul invocat urmează a fi respins, căci în contractele aleatorii ceea ce se plătește este numai simpla speranță a unui câștig eventual, este ceea ce se numește „alea”.

II Nulitatea transacțiunei pentru titlu nul, dol și eröre

În ce privește titlu nul :

Având în vedere că după Codul nostru ca și după Codul civil austriac, transacțiunea este nulă când se bazează pe un titlu nul, afară de cazul când părțile au tratat despre nulitate ;

Având în vedere că prin nimic nu s'a dovedit că D. C. Leca și cei l'alți defensori nu ar avea drepturi exclusive în succesiunea Momulo în calitate de rude în grad mai apropiat și că reclamantii de ađi ar fi singurii în drept la această moștenire ;

Având în vedere că D. C. Leca și cei-l'alți au fost trimiși în posesiunea succesiunei în baza unui jurnal al Tribunalului și deci nu au titlu nul, cum se pretinde ;

Având în vedere că ori cari ar fi drepturile D-lui Leca și a celor-l'alți, reclamantii de azi sunt rău veniți a mai ridica vre o pretențiune, fiind că conform ultimei dispozițiuni a art. 1713 Codul civil, obiectul asupra căruia au transigiat a fost toțmai validitatea titlurilor și drepturilor lor, cari formau și obiectul procesului, recunoscând chiar ei, că nu pot avea nici o pretențiune față cu drepturile bine stabilite ale moștenitorilor trimiși în posesiune, astfel în cât ori ce diferend între părți asupra acestui punct este definitiv stins ;

În ce privește eroarea și dolul :

Având în vedere că după art 1712 Codul civil, eroarea nu anulează transacțiunea, de cât atunci când cade asupra persoanei sau a obiectului procesului ;

Având în vedere că nici unul din aceste puncte nu a fost dovedit de reclamantii ;

Având în vedere că dolul este o cauză de nulitate a transacțiunei ca a ori cărei convențiuni în genere ;

Având în vedere însă că, atât din desbaterile urma-

te cât și din actele prezentate, nu s'a stabilit de reclamanți nici o manoperă frauduloasă, nici un fel de reticență falacioasă întrebuințată de C. Leca și cei l'alți în scopul de a face pe defendori a încheia transacțiunea în cestiune ;

Având în vedere că toate actele au fost publice, atât în privința calității moștenitorilor trimiși în posesiune de singurii în drept, cât și în privința cuantumului succesiunii, de oare-ce trimiterea în posesiune s'a ordonat de Tribunal după ce părțile și-au stabilit calitatea și pe bază de inventar ; nimic dar nu a fost ascuns, nici nu a putut fi ; din contra totul a fost cunoscut de părți și de numeroșii avocați cari au pledat în proces și cari de sigur i-au pus în curent de întreaga situațiune ;

Având în vedere că dacă reclamanții nu au cunoscut adevărul, nu au de cât să și impute lor singurii o neglijență ale cărei consecințe urmează să le sufere, dar de aci nu pot imputa D-lui Leca că a întrebuințat manopere frauduloase ;

Având în vedere că sentința Curții de apel în procesul Sturdza, ce se invoacă de reclamanți, nu prezintă cea mai mică analogie în cazul de față ; în adevăr, acolo era vorba de niște moștenitori cari nu făcuseră fidel și exact inventar, și cari cu o ocașiunea pactului de familie, au ascuns parte din activul succesoral, în scopul de a induce în eroare pe cei-l'alți ; în cazul nostru nimic din toate acestea ;

Având în vedere că dacă părțile, pentru a încheia transacțiunea, au recurs la acte uni-laterali și la procuri, apoi de aci nu se poate deduce dolul, fiind-că această formă de acte este permisă de lege și dacă părțile au recurs la ea, această se explică prin faptul că numai reclamanții se obligase la desistare, de ore ce d-nii Leca numărase suma de 100,000 lei, și nu mai avea nici o obligațiune din partea sa, de asemenea și darea procurilor se explică în mod natural, dacă luăm în considerare că persoanele ce le-au dat, nu domiciliază în București ;

Având în vedere că dar și acest punct al reclamațiunii trebuie respins ca nefondat.

III). Nulitatea transacțiunii pentru lipsa de formă prescrisă de lege în favoarea minorilor.

Având în vedere că la facerea transacțiunii, pe lângă cei-l'alți majori, au luat parte și doi tutori pentru minori, cari represintău parte din pretențiunile Rosaliei Martonfi, decedată la 8 Noembrie 1887, minori, cari până atuncea nu puteau avea nici un fel de pretențiune, pretenșele lor drepturi nefiind încă deschise ;

Având în vedere că fiind o cestiune de capacitate, trebuie să ne conducem de dispozițiunile codului civil austriac și a legii ungare pentru minori din 1877, pentru a ști dacă a fost făcută cu îndeplinirea tuturor formelor legale ;

Având în vedere că minorii Rosaliei Martonfi, în lipsa de părinți sunt reprezentați printr'un tutore dativ, iar minorii Iancio Andreiu, copiii unei fiice decedate înaintea Rosaliei Martonfi, prin tatăl lor Iancio Andreiu ;

In ce privește minorii reprezentați prin tutorele dativ Martin I. Revetz ;

Având în vedere că după art. 233 codul civil austriac, un tutore nu poate să transigă fără autorizarea Tribunalului său a sediului orfanal, fără a se mai cere nici o altă formalitate, cum și după § 113 al art. de lege XX din anul 1877 din legea ungară pentru minori ;

Având în vedere că procura dată de Martin I. Revetz lui Ferentz Csapo Tunögi și care i dă dreptul de a transige în mod formal, este dată cu aprobarea sediului orfanal ;

Având în vedere că Ferentz Csapo Tunögi transigând în baza acestei procuri, a lucrat în mod legal și conform puterilor ce i s'au dat cu aprobarea sediului orfanal, prin urmare transacțiunea este valabilă ;

Având în vedere că codul civil austriac cum și legea ungară pentru minori, nu cere, ca codul nostru, avisul a trei juris-consulți și omologarea chiar a transacțiunii de către Tribunal sau sediul orfanal, că singurul lucru ce se cere, este numai autorizarea, sau imputernicirea dată tutorelui pentru aceasta ;

Având în vedere că dacă în practică, transacțiunile cari conțin obligațiuni sinalagmatice, se supun aprobării sediului orfanal, apoi de aci nu se poate deduce nulitatea transacțiunii din punctul de vedere legal, căci nulitățile sunt de drept strict și nu se pot crea pe cale de interpretare și nici nu putem cere îndeplinirea altor formalități de cât acelea stabilite de lege ;

Având în vedere că procesul s'a stins printr'o desistare unilaterală în baza unei procuri aprobate de sediul orfanal, că între părți dar neintervenind uă nouă convențiune sinalagmatică, sediul orfanal nu avea ce aproba ;

Având în vedere că așa fiind, transacțiunea încheiată de Frantz Csapo Tunögi pentru minorii Rosaliei Martonfi este valabilă din toate punctele de vedere.

In ce privește minorii reprezentați prin tatăl lor Iancio Andreiu.

Având în vedere că reclamanții pretind că procura dată de acesta lui Porumbaru nu a avut nici cel puțin aprobarea sediului orfanal și nici transacțiunea nu a fost făcută cu încuviințarea acestuia ;

Având în vedere că după dispozițiunile formale ale Codului civil austriac (Art. 187 și urm.) care prin influența juris-consulților ce l au redactat a urmat asupra acestui punct principiile vechiului drept roman, tutela nu se deschide de cât prin moartea tatălui ; tot timpul cât el trăește, de și mama a încetat din viață, continuă, ca în timpul căsătoriei, contrariu de ceea ce se petrece în sistemul legislațiunii noastre, administrațiunea legală pe care o avea în calitate de șef al familiei ;

Având în vedere că Codul civil austriac a găsit în iubirea tatălui uă garanție suficientă pentru conducerea afacerilor minorilor săi copii, fără a mai avea nevoie de alte mijloace de control și de garanție, atunci când tutela este încredințată la persoane străine, mijloace cari nu ar fi făcut de cât să micșoreze autoritatea tatălui în mod inutil, dispozițiuni, cari nu au fost modificate de legea ungară din 1877 pentru minori ;

Având în vedere că dar ne fiind loc la tutelă, nu putem urma regulile relative, ci pe acelea cari se raportă la administrațiunea legală a tatălui ;

Având în vedere că nici un text de lege nu definesce în Codul nostru civil, nici în Codul austriac sau ungar, administrațiunea legală a tatălui, nici nu determină în mod limitativ drepturile ce ea conferă și se mulțumesc numai a spune că tatăl are administrațiunea legală ;

Având în vedere de altă parte că tatăl, în cursul administrațiunii sale, este chemat să îndeplinească toate actele ce comportă un patrimoniu, acte, de la cari nu se poate sustrage, fără a nu compromite interesele minorilor sau la care nu se poate opune fără a nu împedea exercițiul legal al drepturilor celor de al treilea ;

Având în vedere că legea pentru îndeplinirea acestor acte nu a cerut nici uă formalitate, deci tatăl le poate face singur fără nici uă aprobare în calitate de administrator legal și de reprezentat al minorilor săi copii. (Droit civil français de Zahariae, Massé et Vergé din 1854: tom. I pag. 406 § 207 și jurisprudența francesă) ;

Având în vedere că nu putem aplica prin analogie regulile de la tutelă, căci formalitățile prescrise de lege sub pedeapsă de nulitate sunt de drept strict ;

Având în vedere că legea dispensând pe tatăl administrator legal de veri-ce control, a avut deplină încredere în iubirea și interesul ce poartă eopiilor săi,

mai ales că el este și usufructuarul averii ce administrează și prin urmare însăși interesat în cauză;

Având în vedere că singura garanție ce legea a luat, a fost numai darea socotelilor din partea tatălui la sfârșitul administrației legale;

Având în vedere că a cere alte condițiuni, cum fac unii jurisconșulți în Franța și Austria, este a crea legea, iară nu a o interpreta;

Având în vedere că sistemul care recunoaște tatălui, administrator legal, depline puteri, se impune cu atât mai mult în sistemul legislației austriace, ale cărei texte trebuie să le aplicăm, căci este cu totul conform cu spiritul acestei legislațiuni, care nu recunoaște nici un fel de tutelă cât timp tatăl trăiește, și prin urmare îl dispensează de ori ce fel de control;

Având în vedere că sediul orfanal nu are competența de a da aprobarea sa de cât numai tutorilor, eară nu și tatălui administrator legal;

Având în vedere că dar procura dată fără autorizarea sediului orfanal de către Iancio Andreiu, administrator legal al averii copiilor săi minori, cum și transacțiunea făcută în virtutea ei, fără nici o aprobare specială, este bine făcută și deci valabilă;

Având în vedere pe lângă toate aceste considerațiuni, că ori-ce motiv de nulitate a transacțiunii, pentru lipsa formalităților prescrise în favoarea minorilor, este cu totul acoperită prin faptul că transacțiunea a fost făcută nu numai cu tutorele Martin I. Revetz și cu tatăl Iancio Andreiu în calitate de administrator legal, dar și cu Ferentz Csapo Tunögi, mandatarul general și cesionarul drepturilor reclamanților;

Având în vedere că atât procurele date lui Ferentz Csapo Tunögi cât și actul de cesiune sunt anterioare morții Rosaliei Martonfi, atunci când nu putea fi vorba de minori, căci unul poartă data de 8 Martie 1887 iar cel-alt de 27 Septembrie 1887, pe când Rosalia a murit la 8 Noembrie 1887;

Având în vedere că procura dată de Rosalia Martonfi, ale cărui preținse drepturi le reprezintă în parte minorii Martonfi și Iancio, este dată pentru sine și moștenitorii săi;

Având în vedere că o asemenea procură, dupe art. 1022 C. C. austriac, este valabilă, cu diferența de ceea ce se petrece la noi, unde mandatul încetază prin moartea mandantului sau a mandatarului;

Având în vedere că așa fiind, toate actele făcute de Ferentz Csapo Tunögi în baza procurilor și a cesiunii, sunt și rămân valabile și prin urmare opozabile reclamanților;

Pentru toate aceste motive cererea de nulitate a transacțiunii și deci a sentinței de expedient No. 44 din 1888, secțiunea II Ilfov, trebuie respinsă ca nefondată, în consecință și acțiunea intentată, rămânând citata sentință ași produce toate efectele ei legale.

III In fond și în mod sub-sidiar în cazul când s'ar anula sentința de expedient

Având în vedere că D-nii C. Leca și cel-alti moștenitori trimesi în posesiune, au în această succesiune o calitate bine stabilită în baza căreia li s'a și dat în primire averea de Tribunal;

Având în vedere că reclamanții, care pretind vre un drept, trebuie în mod prealabil să și stabilească această calitate;

Având în vedere că reclamanții pretind că sunt descendenții lui Constantin fratele Ecaterinei Momulo (Girolamo) Cardini, având ambii de autor comun pe Timoteiu, comerciant în Sibiu;

Având în vedere că din extractul din matricolul decedaților pe anul 1805 a comunei bisericesti greco or. Sibiu, suburbia inferioară, se constată că la 22 August 1805 s'a născut Constantin fiul lui Timoteu Georgeovici și al Mariei;

Având în vedere că aceasta se coroborează prin corespondența urmată între oficiul de împărțeală din Sibiu și poliția din Brașov, relativ la îndrumarea copiilor rămași după urma lui Timoteu Georgeovici ca să vină să împartă rămasul după urma tatălui lor, și din care se constată că după urma lui Timoteu au rămas trei copii: Constantin, Ecaterina și un băiat mai mic;

Având în vedere că cu atât mai mult suntem conșuși a conchide că acel Constantin era frate cu Ecaterina Momulo Cardini și fiu al lui Timoteu, cu cât în ambele acte de naștere vedem aceeași mamă Maria și acelaș naș;

Având în vedere că alegațiunea defendorilor că acel act de botez ar fi fals este cu totul nefondată de oarece, afară de câteva pete de cerneală, nu se vede nici uă transformare a literilor cari constituiau cuvântul Timoteiu, care să denote o alterare sau falsificare a acestui cuvânt, și nu poate fi nici o modificare din Ion sau Simion, cum se pretinde, sau alt cuvânt.

Având în vedere că, de asemenea, alegațiunea ce se face că acest Constantin după actul său de naștere ar urma să fie mai mic de cât Ecaterina Momulo Cardini, pe când poliția din Brașov, în corespondența urmată, îl arată a fi mai mare, nu este fondată, pentru că este posibil ca poliția să nu fi cunoscut adevărata vârstă și afară de aceasta ea spune că băiatul cel mai mare s'ar afla căsătorit în Bardotz, în raport cu cel-alt bine înțeles, care era mai mic și care presupune că s'ar afla în Bucuresci, era nu în raport cu Ecaterina Momulo Cardini;

Având în vedere că dar rămâne constant și bine stabilit, că Ecaterina Momulo Cardini născută Timoteiu, a avut un frate cu numele Constantin, despre care azi însă, nu se mai știe nimic;

Având în vedere că reclamanții pentru a dovedi că descind din acest Constantin au prezentat o serie de acte din care se constată că la 1827, un oare-care Gheorghe Constantin s'ar fi căsătorit pentru a doua oară, în etate de 30 ani, din a căruși căsătorie descind reclamanții de azi, și că acest Gheorghe Constantin a murit în 1856 la Brașov în etate de 60 ani;

Având în vedere că din toate actele prezentate rezultă în mod constant că acest Gheorghe Constantin nu este fiu al lui Timoteu, pentru că acesta se numea din botez Constantin, eară nu Gheorghe, cel-alt nume Constantin nefind de cât pronumele sau conumele cum se zice în acte;

Având în vedere că din actul de căsătorie al lui Gheorghe Constantin din 1827, rezultă că era de 30 ani, și de 60 ani la 1856 când a murit, prin urmare nu poate fi vorba de Constantin fiul lui Timoteiu, căci acesta fiind născut la 1805, nu ar fi putut avea la acele epoce de cât succesiv 22 de ani și 51 de ani;

Având în vedere că din toate aceste acte stabilindu-se pe deplin că reclamanții au altă filiațiune, neputând descinde din Constantin fiul lui Timoteiu, ei nu pot avea nici un fel de pretențiune în succesiunea defunctei Ecaterina Momulo Cardini (Girolamo) cu care nu au nici o legătură juridică;

Având în vedere că reclamanții au cerut proba cu martori în mod subsidiar, în cazul când aceste acte nu ar face o probă complectă;

Având în vedere că dacă această probă este admisibilă în lipsă de acte, ea nu se poate încuviința în cazul de față când sunt acte, căci nimeni nu poate reclama o altă stare civilă de cât aceea pe care o atribuie însă și actele sale;

Având în vedere că chiar dacă s'ar anula sentința de expedient pentru un motiv sau altul, încă în fond cererea reclamanților este cu totul nefondată;

Pentru aceste motive, redactate de D. judecător Vericeanu, respinge acțiunea.

(ss.) H. Catargi, I. Vericeanu